

Willeml töetas wenna nõu takka ja järreltulleswal Sõmaspäwal saatsid Peetri sõbrad tedda minnema ja sowisid temmale, kui taggasi pörasid, wimist korda terwist te peale minnes. Willeml nuttis weel wenna ümber kaela hoides, sest et wennaft lahkuda wägga ta süddant rõhkus; temma melest olli nenda, kui lahkus Peetriga ühtlasi ka üks hea waim temma kõrwas ärra.

Peter läks Dresdena ja Leipzigi lüüna pole, sealt läks ta eddasi Berliini lüüna, ja leidis siin tööd ühhe nore meistri jures, kes isse peaaegu kõik se päwa trahteris istus, agga koddust tööd ja toimetamist kõik omma wannema selli holeks jättis. Nelja nädala pärrast pallus Peter omma passi ja palga; sest nisuggust roppu elluwisi, kui siin olli, ei wõinud temma sallida. Ta sai küll omma passi kätte, agga palk jäi tänapärawani samata. Mele haigusaga läks ta nüüd sealt ärra Hamburgi lüüna, kus ta ühhes jures tö-majas, kus 15 selli ees ollid, tööd leidis.

Peter teggi waitse süddamega omma tööd ja panni agga tähhele, misjuggused inimised siin temma seltsimehhed ollid. Meistrit ei sanud ta palju näha, Ullem sel, meistri abimees, kes 35 aastat wanna, näitas wägga uhke ollemisega, agga temma särk ja näggu ollid nisamma tolmused ja mustad kui teistelgi.

Kõik teised sellid kartsid ja auustasid tedda; sest ta olli hommiku esimene ja õhtu wiimne tö jures. Santi tööd ta ei sallinud. Sõbralikul wisil juhhatas ta iggaühhele omma tööd, ja no- rema sellidega olli ta kannatlik. Wandus üks, woi räkis ta roppu kõnnet, siis watas temma ta peale töösele palle ja terrase silmega ehk wangutas wahhest ka pead, ilma sõnna lausumata; ommeti se jubba aitas.

Peetri kõrwas maggas, ja teggi tööd üks wõera ma mees, Jürri nimmi, illusa ja targa nõuga, peaaegu liig illus seppa kohta. Se hoidis ennast ikka ni palju kui agga wõimalik üllemast sellist emale; agga Peetri pole hoidis ta wägga, ja olli ta wastu allati sõbralik; ta pidas temmaga nõuu, kuhhu Pühhapäwal minna, ja olli ta wastu ni lahke, et ka Peter tedda hakkas tagahoidma, et küll wahhest temma kohtlases süddames immelik tundmine lihus, kui kawwal wõera ma mees omma targa juttudega tedda püdis wõrgutada.

Kännal suisel päwal kõndisid mõllemad kord lüüna wärrawast wälja. Meist söitsid mõda uhke tõldade sees rikkad kaupmehhed ja wabriku pid- dajad omma prouade ja tüttardega, kes ollid sidi, sammeti ja kullaga ehitud. Agga te äres istusid päwa paistes waesed inimised kahwatand näuga, ja waeses rides, need ollid wabriku töteggijad;